

11. Gor, A. (1999), *Zemlya na chashe vesov. V poiskakh novoy obshchey idei / Novaya postindustrialnaya volna na Zapade. Antologiya* [Earth in the Balance. In search of a new general ideas / new wave of post-industrial West. anthology], Academia, Moscow, Russia, pp. 557-571.
12. Holoveshko, V.P. (2012), *Statystychnyi shchorichnyk Zaporizkoi oblasti za 2011 rik* [Statistical Yearbook of Zaporozhye region in 2011], Derzh. sluzhba statystyky Ukrainy, Holov. uprav. statystyky u Zaporiz. obl., Zaporizhzhia, Ukraine.
13. Statistical bulletin (2011), *Posivni ploshchi silskohospodarskykh kultur pid urozhai 2012 roku* [The area under cultivation of crops for the harvest of 2012], Derzhavna sluzhba statystyky Ukrainy, Kyiv, Ukraine.
14. Statistical bulletin (2013), *Vnesennia mineralnykh ta orhanichnykh dobryv pid urozhai silskohospodarskykh kultur u 2012 rotsi* [Adding mineral and organic fertilizers for crop yield in 2012], Derzhavna sluzhba statystyky Ukrainy, Kyiv, Ukraine.
15. Markin, O.M., Sezenenko, O.O. and Holovchenko, O.V. (2011), *Yakisniy stan gruntiv Zaporizkoyi oblasti ta shlyahi pidvischennya yih rodyuchosti : inform. zb.* [Qualitative soil condition Zaporozhye region and ways to improve their fertility], Zaporizhzhia, Ukraine.
16. "In Poltava region will develop animal husbandry", available at: <http://timeua.com/news/3/15037.html> (access February 15, 2015).
17. "The State Statistics Committee of Ukraine for 1990-2011 years", available at: <http://library.oseu.edu.ua/docs/StatsShchorichnyk Ukrainy 2011.pdf> (access February 15, 2015).

УДК 005.963.1:316.334.23(4)

ДОСВІД ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ БІЗНЕС-ІНКУБАТОРІВ У РОЗВИНЕНИХ КРАЇНАХ СВІТУ

Череп О.Г., к.е.н., доцент, Моїсєєва А.А.

*Запорізький національний університет
Україна, 69600, м. Запоріжжя, вул. Жуковського, 66*

moiseeva-22.07@yandex.ru

Розглянуто питання зростання кількості інноваційних бізнес-інкубаторів у світі, метою яких є формування сприятливих умов для стартового розвитку малих підприємств через надання їм певного комплексу послуг і ресурсів, проаналізовано історію їх виникнення та розвитку в розвинених країнах. Зосереджено увагу на принципах ефективності та впровадження високих технологій у виробництво з метою економічного зростання, оскільки вони надають найважливіші ділові послуги, технічну допомогу, допомогу в управлінні, забезпечують спрощені доступи до фінансування. Окреслено параметри систем інновацій, які формуються в європейських країнах. Досвід зарубіжних підприємств свідчить, що бізнес-планування є важливою умовою функціонування підприємств, їх економічного росту та розвитку. Світова практика підтверджує здатність розв'язання задач вдосконалення галузевої структури виробництва та прискорення економічного розвитку територій; активне впровадження у виробництво науково-технічних розробок; випробування різних варіантів впровадження нових форм господарювання і пристосування до умов внутрішнього ринку. Особливості формування і функціонування таких структур у різних країнах залежать від національних економічних потреб та інтересів, пріоритетів місцевого розвитку, способів фінансування проектів. Визначено особливості підходів при формуванні інкубаторів у різних країнах світу. В основу їх формування покладено принцип спільного використання інтелектуальних, матеріальних і фінансових ресурсів. Досліджено сучасний стан створення та розвитку бізнес-інкубаторів у розвинених країнах світу. Формування і швидкий розвиток інноваційних бізнес-інкубаторів, в рамках яких проходить розробка і промислове освоєння нових технологій і виробів, можливе при створенні системи їх організаційно-правової та фінансово-економічної підтримки. Внесено пропозиції щодо формування розвитку бізнес-інкубатора, які повинні вимагати зміни його організаційно-технологічної структури.

Ключові слова: індустріальний (промисловий) парк, інноваційні (технологічні) бізнес-інкубатори, Національна асоціація бізнес-інкубаторів США (NBIA), Комісія ЄС, промислові кластери, структура, технологія, інновація, інвестиції.

Череп А.Г., Моисеева А.А. ОПЫТ ФОРМИРОВАНИЯ ИННОВАЦИОННЫЙ БИЗНЕС-ИНКУБАТОР В РАЗВИТЫХ СТРАНАХ МИРА / *Запорожский национальный университет, Украина*

Рассмотрены вопросы роста количества инновационных бизнес-инкубаторов в мире, целью которых является формирование благоприятных условий для стартового развития малых предприятий путем предоставления им определенного комплекса услуг и ресурсов, проанализирована история их возникновения и развития в развитых странах. Сосредоточено внимание на принципах эффективности и внедрение высоких технологий в производство с целью экономического роста, поскольку они предоставляют важные деловые услуги, техническую помощь, помощь в управлении, обеспечивают упрощенный доступ к финансированию. Определены параметры систем инноваций, которые формируются в европейских странах. Опыт зарубежных предприятий показывает, что бизнес-планирование является важным условием функционирования предприятий, их экономического роста и развития. Мировая практика подтверждает способность решения задач совершенствования отраслевой структуры производства и ускорения экономического развития территорий; активное внедрение в производство научно-технических разработок; испытания различных вариантов внедрения новых форм хозяйствования и приспособления к условиям внутреннего рынка. Особенности формирования и функционирования таких структур в разных странах зависят от национальных экономических потребностей и интересов, приоритетов местного развития, способов финансирования проектов. Определены особенности подходов при формировании инкубаторов в разных странах мира. В основу их формирования положен принцип совместного использования интеллектуальных, материальных и финансовых ресурсов. Исследовано современное состояние создания и развития бизнес-инкубаторов в развитых странах мира. Формирование и быстрое развитие инновационных бизнес-инкубаторов, в рамках которых проходит разработка и промышленное освоение новых технологий и изделий, возможно при создании системы их организационно-правовой и финансовой экономической поддержки. Внесены предложения по формированию развития бизнес-инкубатора, которые должны требовать изменения его организационно-технологической структуры.

Ключевые слова: индустриальный (промышленный) парк, инновационные (технологические) бизнес-инкубаторы, Национальная ассоциация бизнес-инкубаторов США (NBIA), Комиссия ЕС, промышленные кластеры, структура, технология, инновация, инвестиции.

Cherep O.G., Moiseeva A.A. EXPERIENCE GENERATE INNOVATIVE BUSINESS-INCUBATOR IN THE DEVELOPED WORLD / *Zaporizhzhya National University, Ukraine*

The question of the growing number of innovative business incubators in the world, aimed at creating an enabling environment for the development of small businesses start by providing a certain range of services and resources, analyzes the history of their origin and development in developed countries. The emphasis on the principles of efficiency and the introduction of high technologies in production for economic growth because they provide critical business services, technical assistance, management assistance, providing easier access to funding. Outlined the parameters of innovation, emerging European countries. The experience of foreign companies shows that business planning is essential for the functioning of enterprises, their economic growth and development. International practice confirms the ability of solving problems of improving industrial structure and accelerating economic environment; active manufacturing application of scientific and technological developments; test different options of introducing new forms of management and adaptation to the conditions of the internal market. Features of the formation and operation of such structures in different countries depending on national economic needs and interests of local development priorities, ways to finance projects. The features of approaches to forming incubators worldwide. Based on the principle of formation of sharing intellectual, material and financial resources. The modern state creation and development of business incubators in developed countries. The formation and rapid development of innovative business incubator, which is under development and industrial application of new technologies and products, possibly in the making of their organizational and financial and economic support. Proposals regarding the formation of a business incubator that should require a change in its organizational and technological structure.

Key words: industrial park, innovative business-incubators, The National Business-Incubators Association of the USA (NBIA), EU Commission, industrial clusters, structure, technology, innovation, investments.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМЫ

Оскільки бізнес-інкубатори займають важливе місце в інноваційній діяльності і розглядаються, перш за все, як частина інфраструктури підтримки малого підприємництва, але одночасно вони є інструментом економічної, соціальної, структурної та інноваційної політики, то однією з проблем є визначення шляхів розвитку бізнес-інкубаторів як інноваційної сфери економіки, особливостей створення та фінансування бізнес-інкубаторів.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Селевич О. С. розглядає індустріальні бізнес-інкубатори як елемент національної інноваційної системи, досліджує основні принципи конкурентоспроможності [1]. Він зазначає, що синергетичний ефект від сусідства постачальників устаткування, комплектуючих, професійних послуг, навчальних центрів дає можливість підвищити конкурентоспроможність парку. Такий підхід не тільки дозволяє найбільш ефективним чином здійснювати планування території та експлуатацію індустріального парку, але і є вигідним. Однак у реальності це не завжди вдається, і для того, щоб заповнити парк, доводиться залучати орендарів із різних галузей. У своїх дослідженнях А. Я. Грицик, Л. П. Лаврик-Слісенко висвітлюють питання про можливості введення альтернатив в національну економіку, створення бізнес-інкубаторів як потужного інструменту розвитку економіки [2]. На їхню думку, створення інноваційних парків може покласти початок функціонування «точок стрімкого економічного зростання» в країні. На цей шлях розвитку стали розвинуті країни. М. Влашук порушує питання розвитку бізнес-інкубаторів [3]. Пояснює інвестування на території індустріальних парків як найприйнятнішу для інвестора форму ведення бізнесу. Парки здатні радикально підвищити інвестиційну привабливість. С. Ревуцький виділяє основні передумови та загальні риси розвитку технологічних парків у високорозвинених країнах світу [4]. У своїй роботі І. Маркович досліджує промислові кластери як інноваційну модель організації національного господарства, сутність промислових кластерів, висвітлює особливості їх класифікації за окремими ознаками, робить висновки щодо впливу кластерних формувань на окремі показники економічного розвитку регіонів [5].

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Метою статті є дослідження основних передумов створення інноваційних бізнес-інкубаторів у високорозвинених країнах світу, принципів ефективності та впровадження високих технологій у виробництво з метою економічного зростання.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Прогресивному розвитку інфраструктури держави сприяє ефективна діяльність бізнес-інкубаторів, які створюють можливість поліпшення малого та середнього бізнесу з метою успішного економічного розвитку. Для високого рівня такого розвитку мають вагоме значення інвестиції. Одним із перспективних шляхів залучення інвестицій, зокрема іноземних, для розвитку економіки є створення індустріальних промислових парків.

Дієвим інструментом і стимулом сприяння інвестуванню є створення на території країн індустріальних парків. Індустріальний (промисловий) парк (ІП) – це спеціально організована для розміщення нових виробництв територія, забезпечена енергоносіями, інфраструктурою, необхідними адміністративно-правовими умовами і керована спеціальною компанією.

Для багатьох країн світу діяльність індустріальних парків стала початком позитивних змін. Багато держав світу змогли активізувати за їх допомогою інвестиційну та інноваційну сфери економіки. Індустріальні парки створювали умови для виникнення нових підприємств, реорганізації вже існуючих, зародження нових сфер бізнесу. Впровадження високих технологій у виробництві збільшувало обсяги та асортимент випуску продукції, підвищувало конкурентоспроможність економіки та створювало нові робочі місця.

Світова практика дозволяє виділити два типи індустріальних парків. Найбільш привабливим є тип індустріальних парків «грінфілд» для великих підприємств та корпорацій, прикладом чого може бути індустріальний парк «Дісайд» (Уельс, Великобританія), в якому розміщений завод з виробництва крил для літаків компанії «Ейрбас» (Airbus). Вид парків «браунфілд» найбільш придатний для невеликих підприємств, котрі не мають змоги самотійно забезпечити будівництво повного комплексу споруд для ефективного функціонування виробництва [2].

Економічна практика підтверджує ефективність індустріальних парків. Вони відзначаються високим рівнем інноваційної діяльності, є формою інтеграції науки та виробництва. Їх діяльність пов'язана і скооперована з відомими науково-дослідними центрами та університетами, а також з економікою певного регіону. Головна ідея, покладена в основу створення парків, полягає у створенні в певному обмеженому просторі виключно сприятливих умов для інноваційної діяльності. Сьогодні зростання кількості індустріальних парків у світі відбувається значними темпами.

Враховуючи національні економічні потреби, пріоритети розвитку, способи фінансування, в розвинених країнах використовують різні моделі інноваційно-інвестиційного розвитку. Одним із таких способів є створення інноваційних бізнес-інкубаторів. Бізнес-інкубатор – організація, яка надає на певних умовах і на певний час спеціально обладнані приміщення та інше майно суб'єктам малого та середнього підприємництва, що розпочинають свою діяльність з метою сприяння в набутті ними фінансової самостійності.

Окремим видом бізнес-інкубаторів є інноваційні бізнес-інкубатори. Появі й значному поширенню цієї організаційної структури сприяла цілеспрямована політика державної підтримки малого інноваційного бізнесу в промислово розвинених країнах. Метою інноваційних (технологічних) бізнес-інкубаторів є збільшення кількості малих фірм шляхом надання їм будинку зі стандартним устаткуванням (телефакс, комп'ютерне устаткування і тощо), адміністративної підтримки і набору послуг. Інноваційні бізнес-інкубатори входять до складу практично всіх успішно діючих технопарків як специфічні структурні підрозділи, але здебільшого вони функціонують як автономні інноваційні структури.

Єдиного стандартного визначення інноваційних бізнес-інкубаторів у світі не існує. У різних джерелах інкубатори іменуються по-різному, наприклад «інноваційний центр», «технологічний бізнес-центр», «технопарк» та ін. Зокрема, в Німеччині розуміння цього терміна відрізняється від американського. Тут інноваційні структури, що виконують функції інкубаторів, називаються по-іншому. Так, класичними інкубаторами насправді є Інноваційний парк у Берліні та Дрезденський технологічний центр [6].

Для того щоб залучення коштів, використання площ та забезпечення роботи інкубатора було більш раціональним, у першу необхідну, щоб у ньому функціонувало одночасно декілька фірм (від двадцяти до ста, залежно від наявності приміщень і фінансових можливостей інкубатора), а для фірм в інкубаторі необхідно мати приміщення розміром від десяти до ста квадратних метрів.

Перші бізнес-інкубатори виникли ще в 50-ті роки у Великобританії. Проте більшого поширення ця організаційна структура набула в США наприкінці 70-х – на початку 80-х років XX ст. Першою серед промислових фірм США, що створили інкубаторну мережу, була корпорація «Контрол Дейта», що охоплювала три напрями:

- господарсько-технологічні центри, через які винахідникам, що бажають заснувати свою фірму, надають виробничі й офісні приміщення, комп'ютери, лабораторне та інше устаткування на правах оренди;
- офіси співробітництва, що функціонують на правах самоокупності, де за певну плату здійснюється технічна експертиза проектів винахідників, допомога в складанні бізнес-плану майбутнього малого інноваційного підприємства, оцінка його фінансової перспективи;
- дочірні венчурні фірми, що надають для винахідників стартовий капітал за рахунок незалежних венчурних фондів [6].

Американській системі притаманна прогресивна система створення бізнес-інкубаторів. Нині Національна асоціація бізнес-інкубаторів США (NBIA), незважаючи на свій національний статус, налічує 850 членів по всьому світові, з них 25% орієнтовані технологічно, 27 – створені при академічних організаціях. Наприкінці 90-х років XX ст. у США було

zareєстровано майже 600 бізнес-інкубаторів, кожен з яких обслуговував до 20 малих фірм (в середньому – 12). Загалом інноваційні інкубатори США сприяли створенню близько 19 тис. функціонуючих до цього часу малих компаній і більше 245 тис. робочих місць. Третина бізнес-інкубаторів у США є технологічними і загальнотехнічними, 45% – змішаного типу [6].

Модель інноваційних бізнес-інкубаторів Азії найяскравіше представлена в КНР. У рамках програми з розвитку високих технологій Державним комітетом з науки і техніки КНР у різних регіонах засновано 85 інкубаційно-інноваційних центрів. Створення тут міжнародних бізнес-інкубаторів має на меті сприяти конкурентоспроможності китайських товарів за кордоном. Тематика міжнародних бізнес-інкубаторів формується за системою національних пріоритетів у сфері сучасних технологій. Діють вони під державним управлінням за сприяння місцевих органів влади. Перший експериментальний міжнародний бізнес-інкубатор було створено у м. Сучжоу. Він працює з квітня 2000-го року, його загальна площа 288 тис. км, у мережі працює 5 тис. компаній-резидентів, населення 260 тис., обсяг інвестицій з 2012 року більше 20 млрд. доларів державних та іноземних – 25 млрд. доларів.

У Південній Америці найкращим взірцем є Бразилія, де діють п'ять технопарків та 45 бізнес-інкубаторів, що об'єднують близько 250 компаній. Асоціація технопарків в країні працює з 1987 р. Незважаючи на недостатню урядову підтримку, слід відзначити активний розвиток бізнес-інноваційних центрів в Австралії та Новій Зеландії. Міцна Асоціація бізнес-інкубаторів (АБІАН) дуже сприяє інтересам своїх членів та розвитку підприємництва. У цьому регіоні діють 54 технопарки та 54 бізнес-інкубатори, які співпрацюють з 650 фірмами. В Ізраїлі, де щорічно стартують 1300-2000 компаній, функціонують кілька технопарків, в основному приватних, і 26 бізнес-інкубаторів [6].

Економічно розвинені країни, як правило, розробляють спеціальні інкубаторські програми з метою підтримки розвитку малого бізнесу. В Італії бізнес-інкубатори виконують роль центрів зайнятості, середовища впровадження нових ідей, підтримки малого бізнесу, нових технологій. У Фінляндії метою бізнес-інкубування є стимулювання державою через фінансування інноваційних наукових розробок, проектів наукових лабораторій. Особливістю Німеччини є висока якість підготовки підприємців, а інноваційні центри діють як прискорення зростання економічного розвитку. У Польщі, ця діяльність здійснюється за підтримки міжнародних організацій і фондів. Наприкінці ХХ ст. в Польщі було створено 85 бізнес-інкубаторів. Зараз ця мережа успішно функціонує і надалі залишається привабливою для інвесторів через стабільність законодавства та високий темп економічного розвитку. У Швеції створюються внутрішні інкубатори для підтримки нових ідей та інноваційних проектів.

Особливу увагу країни ЄС приділяють діяльності технологічно зорієнтованих бізнес-інкубаторів. Найяскравішим прикладом є Німеччина і Велика Британія. У цих країнах загальна кількість таких центрів перевищує кількість бізнес-інкубаторів у решті держав Європи. Всього в країнах ЄС активно функціонує понад 600 бізнес-інкубаторів. Головний принцип їхньої діяльності – багатопланове сприяння новим високотехнологічним компаніям, при цьому знаходиться вони можуть в інкубаторі не більше трьох років. У Німеччині, наприклад, діяльність направлена на перетворення великих корпорацій у малі підприємства для збереження потужності виробництва і подальшого збільшення кількості робочих місць.

Одним із важливих аспектів ринкової економіки з моніторинг. За моніторинговим оцінюванням діяльності бізнес-інкубаторів та їхньої технологічної спеціалізації експертами Комісії ЄС визначено, що найбільш успішно такі структури функціонують у Фінляндії, наприклад, у м. Гельсінкі протягом п'яти років ініціювали створення понад 2000 інноваційних компаній. За цими результатами моніторингу створено інфотеку, де є детальна інформація про діяльність та ресурс 600 бізнес-інкубаторів по високотехнологічних секторах економіки. У багатьох країнах світу створено ряд фондів, реалізуються спеціальні державні

програми щодо підтримки малого інноваційного бізнесу не лише в рамках технопарків та бізнес-інкубаторів.

Розробка нового вибору та його виробництво можливе за умов кредитування та надання субсидій. З цією метою, Уряд США ще з 1983 р. заснував систему субсидій у розмірі до \$50 тис. окремим фізичним особам чи компаніям, де працює до 500 осіб. За умови отримання позитивних результатів наступна субсидія вже надається у розмірі \$500 тис. на термін до двох років, але за умови, якщо приватний капітал виявив інтерес до функціонування такого підприємства. Загальний обсяг фінансування Програми підтримки малого бізнесу США за рахунок федерального бюджету країни з 2003 р. складає майже \$100 млн.

Програмою ЄС започатковано спеціальний проект підтримки малого і середнього інноваційного бізнесу «Іннопайп». За поданими проектами проводиться конкурсний відбір, за результатами якого щороку надається фінансова допомога 80-100 розробкам з терміном виконання від 3 до 12 місяців. З фондів Євросоюзу субсидується до 100% видатків компаній на створення інноваційного проекту.

За сприяння Комісії ЄС у 2002 р. прийнято до реалізації 24 регіональні проекти, націлені на підтримку міжнародних бізнес-інкубаторів. До співробітництва планується залучити також країни-нові члени Євроспільноти. Особливе значення надається спеціальній програмі ЄС з обміну досвідом у сфері інноваційності малих і середніх фірм, яка об'єднує зусилля понад 100 єврорегіонів.

Висока конкурентоспроможність і стабільне зростання обсягів виробництва на основі поширення використання нових технологій у таких мережових структурах, як промислові кластери, сприяли їхньому значному поширенню у світі [6].

В інкубаторі створюються нові фірми, які, за бажання, зможуть у майбутньому приєднатися до кластерів. Промислові кластери – це інноваційна модель. Кластерами можна назвати угруповання взаємозалежних компаній та установ, що конкурують та співпрацюють між собою, і поєднані між собою системою ринкових та інших зв'язків.

У світі є ряд відомих промислових кластерів, які досягли вражаючих успіхів, серед них такі: «Силіконова долина» (Каліфорнія), Каліфорнійський кластер із виготовлення вина, «Пластикова долина» (м. Тарнув, Польща), Масачусетський мультимедійний кластер, «Софія і Гренобль» (Франція), італійський взуттєвий кластер, «Даедук» (Південна Корея), «Лубен» (Бельгія).

Кластерна стратегія важлива в процесі реалізації інноваційних технологій для процвітання нації. У США з метою підтримки регіональних інноваційних кластерів і бізнес-інкубаторів, вважаючи їх важливим компонентом майбутньої національної економічної конкурентоспроможності, у межах бюджету виділяють щорічно на сучасному етапі близько 100 млрд. дол. У ряді штатів, зокрема в Арізоні, Каліфорнії, Північній Кароліні, прийнято відповідні програми, організовано комісії з ініціювання створення кластерів, деякі міста розробили свої кластерні стратегії. Первинний капітал для створення кластерів виділяється з бюджету штатів, згодом залучаються кошти приватних компаній. Американські кластери конкурентоспроможні, оскільки розглядаються як найважливіший інструмент інноваційного розвитку. Пріоритетами вважаються інноваційні підходи, робота ґрунтується на принципах партнерства. Крім США, сильні позиції окремих кластерів мають країни Європи, зокрема Німеччина – електроніка, фармацевтика і косметика, Італія – машинобудування, електроніка, Австрія – легка промисловість, Швеція та Фінляндія – електронні технології і зв'язок, інформатика.

У Європі першою країною у сфері кластеризації є Данія, де у 1989-1990 рр. за сприяння Уряду, Ради з розвитку бізнесу було реалізовано проект щодо визначення перспективних структур, здійснення уніфікованого міжфірмового підходу до співробітництва.

У дослідженнях взяли участь понад 500 аналітиків із багатьох фірм, організацій, інститутів, шести міністерств і відомств, об'єднаних у 35 робочих груп, що спеціалізувалися в конкретних секторах. Ними було вироблено понад 1500 рекомендацій. Проведена організаційно-аналітична робота вивела Данію у світові лідери з кластеризації економіки. Тут функціонує близько 30 провідних кластерів. Спеціальні програми кластеризації здійснюються також в Австрії, Франції, Німеччині, в 5 країнах Вишеградської групи (Угорщина, Польща, Словаччина, Чехія, Словенія). Найбільших успіхів досягла Угорщина. Тут функціонують 75 промислових парків, що об'єднують 556 компаній з числом працюючих 60 тис. осіб [6].

Інноваційна орієнтованість кластерів поступово зростала і є важливою тенденцією у визначенні конкурентоспроможності економіки країни. У ХХІ в. почали з'являтися кластери нової генерації, які займаються інформатикою, екологією, логістикою, дизайном, тощо.

В економічній практиці ідея створення індустріальних парків не є новою. Багато держав світу за їх допомогою активізували інвестиційну та інноваційну сфери економіки. Технологічні парки створювали умови для виникнення нових підприємств, реорганізації вже існуючих, зародження нових сфер бізнесу. Впровадження високих технологій у виробництві збільшувало обсяги та асортимент випуску продукції, підвищувало конкурентоспроможність економіки і, що дуже важливо, як на сьогодні, створювало нові робочі місця. Позитивний досвід таких країн, як Словенія, Чехія, США, Англія, де було засновано індустріальні парки як спеціалізовані об'єкти власника, лише підтверджує ефективність новації. З метою створення сприятливих умов для розвитку бізнес-інкубаторів в Україні необхідно сформувати стратегію інноваційного прориву держави та інноваційного розвитку регіонів. Саме формування такої стратегії дозволить мотивувати малий і середній бізнес на засадах інвестиційно-інноваційної активності.

ВИСНОВКИ

Подальший розвиток бізнесу сформує постійний попит на послуги бізнес-інкубаторів та індустріальних парків з боку вітчизняних та іноземних компаній, які зацікавлені в інвестуванні і розвитку виробництва, економічному зростанні. Розвиток зажадає все більшої кількості професійно підготовлених виробничих бізнес-майданчиків та індустріальних об'єктів. Використання інноваційних проектів та сучасних технологічних проектів, створення нових робочих місць, залучення інвестицій, стабільність мають велике значення для сприятливого економічного клімату будь-якої країни.

ЛІТЕРАТУРА

1. Селевич О. С. Индустриальные парки как элемент национальной инновационной системы [Электронный ресурс] / О. С. Селевич // Энергия молодых – экономике России. — 2013. — Ч. 1. — С. 155—157. — Режим доступа : <http://www.lib.tpu.ru/fulltext/c/2013/C23/V1/051.pdf>.
2. Грицик А. Я. Возможности введения альтернатив в национальную экономику. Индустріальні парки [Електронний ресурс] / А. Я. Грицик, Л. П. Лаврик-Слісєнко. — Режим доступу : <http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=75025>.
3. Влащук М. Прорвемося через парк [Електронний ресурс] / М. Влащук // Вісник Міністерства доходів і зборів України. — 2013. — № 19. — Режим доступу : <http://www.visnuk.com.ua/ua/pubs/id/5400>.
4. Ревуцький С. Основні передумови та загальні риси розвитку технологічних парків у високорозвинених країнах світу [Електронний ресурс] / С. Ревуцький // Теорія і практика інтелектуальної власності. — 2009. — № 1. — Режим доступу : http://base.dnsgb.com.ua/files/journal/Teoriya-i-praktyka-intelekt-vlasnosti/2009_1/revutskiy.pdf.
5. Маркович І. Промислові кластери як інноваційна модель організації національного господарства [Електронний ресурс] / І. Маркович // Галицький економічний вісник. — 2012. — № 2. — Режим доступу : http://elartu.tntu.edu.ua/bitstream/123456789/2150/1/ГЕВ_2012_v35_No2-I_Markovic-Industrial_clusters_as_an_innovative_model_of__82.pdf.

6. Економіка й організація інноваційної діяльності : підруч. / [О. І. Волков, М. П. Денисенко, А. П. Гречан та ін.] ; під. ред. О. І. Волкова, М. П. Денисенка. — К. : Центр навч. літер., 2007. — 662 с.

REFERENCES

1. Selevich, O.S. (2013), "Industrial parks as part of the national innovation system", available at: www.lib.tpu.ru/fulltext/c/2013/C23/V1/051.pdf (access January 7, 2015).
2. Gritsik, A.Y. and Lavrik-Slisenko, L.P. (2014), "Features introduction of alternatives to the national economy. Industrial parks", available at: <http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=75025> (access January 7, 2015).
3. Vlaschuk, M. (2013), "Break through the park", *Visnik Ministerstva dohodiv i zboriv Ukrayini*, no. 19, available at: www.visnuk.com.ua/ua/pubs/id/5400 (access January 7, 2015).
4. Revutsky, S. (2009), "Basic prerequisites and general features of technological parks in developed countries of the world", *Teoriya i intelektualnoi vlasnosti exercere*, no. 1, available at: http://base.dnsgb.com.ua/files/journal/Teoriya-i-praktyka-intelekt-vlasnosti/2009_1/revutskiy.pdf (access January 8, 2015).
5. Markovic, I. (2012), "Industrial clusters as an innovative model of national economy", *Galitskiy ekonomichniy visnik*, no. 2, available at: http://elartu.tntu.edu.ua/bitstream/123456789/2150/1/GEB_2012_v35_No2-I_Markovic-Industrial_clusters_as_an_innovative_model_of__82.pdf (access January 8, 2015).
6. Volkov, O.I., Denisenko, M.P., Grechan, A.P., Beltyukov, E.A., Ilyashenko, S.M. et al. (2007), *Ekonomika i organizatsiya innovatsiynoyi diyalnosti* [Economics and organization innovation], Tsentr navchalnoyi literaturi, Kyiv, Ukraine.